Enderrock | Cesk Freixas | Actualitzat el 27/10/2017 a les 12:19

La vigència de la cançó protesta

Cesk Freixas publica un vídeo on reivindica «Al vent», «L'estaca» i «Què volen aquesta gent?» | «La cultura és una eina de cohesió social que ha de servir a qualsevol societat per constituir-se de manera constructiva i crítica»

Cesk Freixas | Carles Rodríguez

La història de la cançó d'autor evidencia que ens trobem davant un gènere musical que neix amb la voluntat d'explicar el món i la vida i, a través de la cançó de protesta, fer-ho des d'una perspectiva crítica i compromesa amb els valors universals en defensa de totes les sobiranies.

A casa nostra, l'experiència geogràfica i històrica més propera de la cançó d'autor amb aquest ús social és la de la Nova Cançó, un moviment on desenes de cantautors i cantautores ens van convocar, a la segona meitat del segle XX, a la reivindicació de la llengua i la cultura, i a entendre que la música, com a part de les expressions de creació cultural, és un mecanisme de defensa de la justícia, el respecte i la solidaritat.

Video: https://www.youtube.com/watch?v=19Laez0-ZJI

Per aquest motiu, recuperem tres de les cançons més representatives del repertori de la Nova Cançó; cançons que ens expliquen la realitat d'un moment de lluita social i política, i que demostren novament que el gènere de la cançó protesta té una vigència aclaparadora, que ens continua servint per explicar el moment que vivim.

Amb tot, volem posar de manifest i evidenciar que la cultura és una eina de cohesió social, que ha de servir a qualsevol societat per constituir-se de manera constructiva i crítica. La música és un punt de trobada i ha de ser un espai de debat necessari, on poder-ho interrogar tot i sempre. Per

això, un cop més, reivindiquem la vigència de la cançó de protesta.